

COMPRA, LEE, DIFUNDE

La Verdad nº 109

(octubre de 2021)

"Se cierra un periodo, se abre uno nuevo..."

Dossier:

Transición ecológica y economía «verde»...

Davant les amenaces de guerra a Europa

Es Els Estats Units, l'OTAN, la Unió Europea, entre d'altres, denuncien des de fa setmanes que Rússia s'estaria preparant per envair Ucraïna concentrant més de 100.000 soldats a la frontera comuna. El govern rus i el president Putin afirmen el contrari, declarant que el perill és que Ucraïna passi a formar part d'aquesta aliança militar.

Recordem que l'OTAN es va fundar fa més de 70 anys, amb el propòsit declarat de fer front a l'URSS. De creure aquesta justificació, la dislocació de l'URSS el desembre del 1991 i la dissolució del pacte de Varsòvia aquell mateix any feien obsoleta aquesta Aliança. És més, el 1990 l'administració nord-americana presidida a l'època per Bush pare va acordar amb Gorbachov que si aquest no s'oposava a la unificació d'Alemanya "ni la jurisdicció ni les tropes de l'OTAN s'estendrien a territoris situats a l'est de l'Aliança en aquell moment".

Acord incomplet per totes les administracions nordamericanes, que van comprendre ràpidament la utilitat de l'OTAN, d'una banda per controlar militarment els països europeus i, de l'altra, per donar cobertura a totes les aventures militars de l'administració nordamericana...per exemple, els bombardejos a Iugoslàvia i Líbia, la invasió durant més de 20 anys de l'Afganistan es van fer sota el paraigua de l'OTAN, quan al principi l'àmbit de l'OTAN estava reduïda a Europa Occidental i Amèrica del Nord, com el seu nom indica, "Atlàntic Nord".

És més, segons el Tractat de Maastricht, article 17, que crea la Unió Europea, aquesta institució és solidària de les accions militars de l'OTAN. I l'actual exigència dels governs nordamericans, inclòs Obama, Trump i actualment Biden als governs europeus de participar en més proporció en les despeses militars, tant augmentant els pressupostos militars com enviant tropes només correspon als interessos de l'Estat nord-americà.

Les amenaces de guerra no serveixen els pobles, els ataquen

És un fet incontestable i que es verifica amb el temps.

D'una banda, el llenguatge bel·licista de Biden té una relació directa amb la crisi mateixa als Estats Units, la brutal crisi econòmica, l'augment de la inflació, l'abismal dèficit comercial (més de 80.000 milions de dòlars al mes de desembre), la divisió que travessen

les institucions nord-americanes, la continuïtat de les mesures antisindicals i l'opressió brutal a les minories i, en particular, la minoria negra. En aquesta situació, Biden intenta fer pinya, en nom de la "unitat de la pàtria" contra l'enemic exterior.

Convé recordar que Biden va ser elegit president després de la mobilització electoral més gran de la història als Estats Units, per tancar el pas a Trump, recolzant-se en la minoria negra i en promeses d'ampliació de les assegurances sanitàries que han quedat totalment aparcades al servei de una política militarista marcada pels grans consorcis armamentístics nord-americans.

També influeix la necessitat dels EUA de vendre la seva producció de gas natural a Europa, on el seu major competidor és el gas rus.

Però el govern dels EUA ataca a Europa amb l'ull posat a la Xina. En efecte, necessita tenir els governs europeus sotmesos per alinear-los a la guerra comercial contra la Xina. Guerra necessària per intentar reduir el seu dèficit comercial, però impossible de guanyar per la seva dependència de l'economia xinesa, i pels propis interessos de la quasi totalitat de les multinacionals nord-americanes que n'han deslocalitzat la producció als països estrangers i, especialment a la Xina.

Darrere del conflicte a Europa, en última instància, hi ha les contradiccions del mercat mundial capitalista que floreixen.

Els pobles europeus no volen la guerra,

Aquesta és una evidència. Ni el poble rus, ni el ucraïnès, ni l'alemany, ni els pobles d'Espanya volen la guerra. Saben que aquesta seria contrària a la preservació o conquesta dels drets socials i democràtics. Saben que aquesta seria utilitzada per justificar nous atacs als salaris, a les pensions, a les llibertats. Atacs que se sumarien als que ja pateixen amb l'excusa de la suposada lluita contra una pandèmia.

Però és més, ni tan sols els governs capitalistes europeus no estan interessats en la guerra. No és casual que el president Macron i el canceller Scholtz insisteixin en una via de negociació. I no només perquè Alemanya, i bona part d'Europa, siguin dependents del gas rus (i del carbó després de l'apagada nuclear, per suposats motius ecològics) sinó perquè si la guerra esclata, les víctimes seran majoritàriament europees, i els pobles sense dubte

demanaran comptes als seus governs.

Però el poble rus també és més que esceptic davant la política de Putin. Aquest es presenta com a defensor dels russòfons d'Ucraïna i de les fronteres de Rússia, però, en realitat, per a ell la guerra és una ocasió per forçar a la població a unir-se al voltant de la seva política, en un moment en què multiplica les seves accions repressives i antiobreres a tot el país. Fa poc ressaltem la campanya per la llibertat d'Igor Kuznetsov, que se suma a la repressió de múltiples activistes obrers o demòcrates.

La injustificable actitud del govern espanyol

Hi ha un principi que actua gairebé sempre: la política exterior és el reflex o projecció de la política interior.

Un govern que irrespecta fins i tot les seves vagues promeses electorals com la derogació de les reformes laborals o la llei Mordassa no ha "fallat" tampoc a la seva política exterior.

La submissió als Estats Units és total. Afegim-hi que malgrat l'administració americana ni tan sols agraeix l'esforç. En una cimera internacional, no el rep i li concedeix que l'acompanyi durant un minut pels passadissos, aquesta setmana Biden saluda la col·laboració bèl·lica d'altres països, però no d'Espanya.

I dins del govern, potser més patètic és l'actitud d'Unidas Podemos i del PCE. Tenen quatre ministres al govern que envia vaixells, avions i tropes a les fronteres d'Ucraïna. D'una banda, difonen un comunicat contra la guerra, i de l'altra mostren la seva solidaritat amb el Govern i la ministra de defensa Robles. Així, el dimarts 25, el president del grup confederal d'UP, Jaume Asens va declarar que, després del canvi de to del Govern, "ja no hi ha discrepàncies". Aquell mateix dia Margarita Robles anunciava que Espanya desplegarà avions de caça a Bulgària en comptes de Romania. Quin és, doncs, el canvi de to? Només que, mentre manté les unitats militars enviades a l'Est d'Europa, el Govern declara estar a favor d'una "sortida diplomàtica". Com el president Biden, que també acaba d'oferir una "via diplomàtica": el secretari d'Estat Antony Blinken va anunciar que Biden va respondre per escrit a les demandes de Moscou. Però sense renunciar a l'adhesió d'Ucraïna a l'OTAN, i anunciant

ahora la possibilitat de sancions contra Moscou. Sancions que, és clar, repercutiran contra els països europeus.

El govern Sánchez canvia de to segons la llum que ve de Washington. I Unidas Podemos s'hi escuda per mantenir un perfil deliberadament baix en les seves objeccions al desplegament de tropes, que són purament retòriques, no inclouen cap mesura, cap convocatòria, res.

El combat per la pau

És l'interès dels pobles, i, al nostre país, forma part del nostre ADN. No només és el record de la guerra civil, és el rebuig de formar part del joc de les grans potències.

Només cal recordar que Felipe González va guanyar les eleccions el 28 d'octubre de 1982 amb el lema d'"OTAN, d'entrada, NO", i prometent la convocatòria d'un referèndum per sortir de l'OTAN. El referèndum que va ser convocat, encara que de forma tramposa, i en què el PSOE va fer campanya a favor de la permanència a l'OTAN amb una sèrie de condicions que després va incomplir, ho va guanyar perquè va preguntar "Qui representa políticament el NO?", i això va fer que un sector important de la població preferís el govern González a un hipotètic govern de la dreta.

Aquesta batalla es va perdre, però les mobilitzacions del 2003 i el 2004 contra la

presència de tropes espanyoles a l'Iraq, juntament amb altres aspectes, van portar a una victòria la derrota del PP a les urnes i el govern Zapatero elegit el 14 de març de 2004 va haver de retirar les tropes.

El no a la guerra és present. És sens dubte el sentiment majoritari, però qui ho representa?,

La secció de la Quarta Internacional a l'Estat espanyol, que participa al Comitè per l'Aliança dels Treballadors i els Pobles, combat per ajudar a expressar políticament la majoria que s'oposa a la guerra.

Oposició que obre la via a la lluita per la unió lliure dels treballadors i els pobles d'Europa lliures de tota opressió i explotació.

Els nostres compromisos ...

Trobada de Treballadors actius i desempleats, pensionistes, joves de tots els pobles.

Celebrat el dissabte 29, sol·licitant informació a:

conferencia.catp@gmail.com

www.posicuarta.org

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la 4ª Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta